

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 26 / פרשת וירא תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילת' באזור:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף ט"ו.

"דברים המותרין ואחרים נהגו בהן איסור אי אתה רשאי להתירן בפניהם".

בגמרא השבוע מבואר שעיר או קהילה שנהגו איסור בדבר מסוים, אף על פי שהדבר מותר, אסור לרב להתיר לכן עיר או קהילה זו את הדבר.

זהו כוחו של מנהג, המזלזל בו כמזלזל באיסור תורה. הנטייה לזלזל במנהגים של עדות וקבוצות אחרות הינה אסורה בתכלית, שכן מנהג שהתקבל ע"י קהילה מסוימת, הרי הוא בשבילם ככל אחד מדיני התורה.

בישיבת באר יעקב הליטאית למד בחור חסידי, המקווה בעיירה פעל בימי שיש בלבד, אך הבחור שנהג לטבול במקווה מדי יום כמנהג החסידים קיבל רשות להשתמש בו במהלך השבוע, בחורף פסק הבחור מלהגיע. הממונה על המקווה סח על כך לראש הישיבה רבי משה שמואל שפירא, הוא קרא לבחור וביקש להבין מדוע: "מה אעשה?", הסביר הלה, "המקווה אינו מחומם באמצע השבוע, כמובן, ובחורף איני מסוגל לשאת את צינת המים"; רבי משה שמואל שמע, והודע: "לא יעלה על הדעת שבחור יפסיק ממנהג אבותיו!" - פסק נחרצות, החל מאז מימנה הישיבה את חימום המקווה לכל השבוע, עבור בחור אחד...

איך זה קשור אלינו?

כשם שדעותיהם של בני אדם שונות, כך מנהגיהם שונים, חלילה לנו לזלזל במנהג של זולתנו רק מפני שאנו 'מבינים' אחרת. מנהג ישראל - תורה!

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף י"ג:

"פותחין לו פתח ממקום אחר שלא יקל ראשו לכך"

אנו מוצאים השבוע במשנה שישנם מילים שכשאדם משתמש בהם כדי לנדור - הנדר לא מחייב, מכיוון שאין הם לשון המבטאות נדר. למרות שאין ללשונות אלו תוקף של נדר, אומרת המשנה, כי הנודר באמצעותן אינו רשאי לעבור על דבריו בטרם יתיר את נדרו, זאת כדי שלא יתרגל לעבור על דבריו בקלות.

דיבורו של האדם אינו הפקר: הבטחת, התחייבת, אמרת, עליך לקיים את דבריך ולו רק משום שאמרת, למרות שההלכה הפשוטה אינה מחייבת אותך לעשות זאת.

הרבי ה'אמרי אמת' מגור התבקש לנסוע לאספת רבנים שהתקיימה בפטרבורג, ונענה בחיוב. בני ביתו שחשו על כוחותיו בקשו למונעו מהנסיעה, אך הרבי הגיב: "וכי אני עומד לשבת בפטרבורג? הלוא בתוכנתי רק לשהות בה באספה ולחזור". אף כי לכל היה ברור שכוונתו לומר שאין בתוכניתו לשהות בפטרבורג לאורך זמן, הופתעו המשמשים לראות כי במשך כל זמן האספה בפטרבורג, משעה שירד מהעגלה ועד שעלה אליה בשנית בדרכו חזו לא ישב הרב על כיסא כלל. "אמרתי שלא אשב בפטרבורג, עלי לקיים את אשר דיברתי" - הסביר לאחר מכן.

איך זה קשור אלינו?

אמרנו משהו? הבטחנו? עלינו לקיים. לא רק בגלל שהתחייבנו, אלא בעיקר בגלל שאמרנו, לא נלמד לשוננו לדבר שקר.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף י"ג.

"מניין לנולד בכור בתוך ביתו שמצוה להקדישו"

כידוע הוולד הראשון שנולד לבהמה טהורה הינו קדוש בקדושת 'בכור', בעליו מחויבים לתנו לכהן, והכהן מקריבו כקרבן. הגמרא השבוע מביאה הלכה מחודשת בשם רבי: למרות שה'בכור' קדוש מאליו, בכל זאת מצווה על בעליו להקדישו באמירת: "הרי זה קרבן".

ביאור נפלא לכך נותן רבי יעקב ניימן ('דרכי מוסר' פר' בא): כיוון שהבעלים לא טרחו מאום על קדושת הבכור, לכך אין להסתפק בקדושה זו, שכן שומה על האדם להוסיף גם קדושה מעצמו. ולקח חשוב צריך כל יהודי ללמוד מכך: אל תסתפק בכך שנולדת 'קדוש' בקדושת ישראל שעליה לא טרחת מאומה, עליך להתאמץ ולהוסיף על כך קדושה משלך.

אל חדרו של רבי יצחק מוורקי נכנס אדם בעל חזות מכובדת והציג עצמו כבן לרבי פלוני, נכד לאדמו"ר פלמוני, ובקיצור: "בנם של קדושים"; "בנם של קדושים הרי נולדת" הגיב הרבי, "וכי מאז לא התקדמת בעצמך במאומה?" תמה.

איך זה קשור אלינו?

יהודים נולדנו! וכיהודים - אין קדושה כקדושתנו. אך כל נסתפק בעובדה זו, אלא נשתדל בעצמנו לקנות מעלות טובות, להיות טובים ונעלים יותר, ועל כך תהיה גאוותנו.